(16)

ఎవరు మిత్రులు? ఎవరు ఆప్తులు?
సదా మనతో
కలసి మెలసి మెలుగు వారెవరు?
ఎన్నడూ విడిపోని వాడు
సదా మనతో ఉండువాడు
ఈశుడే కాపాడువాడు
నిత్యు డతడే మిత్రు డతడే
ఎవరు మిత్రులు? ఎవరు ఆప్తులు?
సదా మనతో
కలసి మెలసి మెలుగు వారెవరు?

(17)

మరచిపోనీ మనసు నేదైనా
మరువ రానిది
ధర్మ మొకటే ధరణి లోన
ధర్మముగ జీవించు వానిని
అనుసరించును దైవ మెపుడు
దైవ మెవరిని కనికరించునో
వాడే దైవము విశ్వమునకు
మరచిపోనీ మనసు నేదైనా
మరువ రానిది
ధర్మ మొకటే ధరణి లోన

(18)

భక్తియే బ్రతుకు చుక్కాని
జీవి యాత్రలో
గురుదేవుడే మార్గగామి
బాగు చేయును భక్తి ఒకటే
బ్రతుకు భవ్యము జీవి ధన్యము
భక్తి లేని జీవి బ్రతుకు
నీరు లేని బావి రీతి
భక్తియే బ్రతుకు చుక్కాని
జీవి యాత్రలో
గురుదేవుడే మార్గగామి

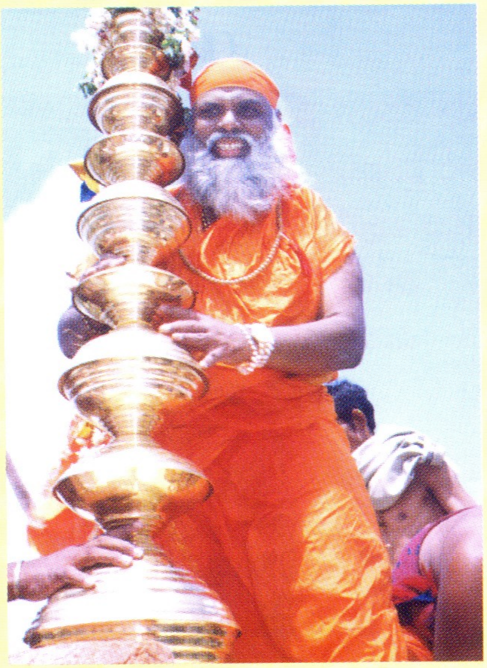

(19)

ఏది నీది? ఎక్కడిది నీకు?
ఏ విభవమైనా
సత్యదేవుని నిత్య వైభవము
దర్పముండదు సత్య మెరిగిన
వినయ మొప్పును నిజము తెలిసిన
ఏ తేజము ఎవరి దైనా
దైవ మహిమే అందులోన
ఏది నీది? ఎక్కడిది నీకు?
ఏ విభవమైనా
సత్యదేవుని నిత్య వైభవము

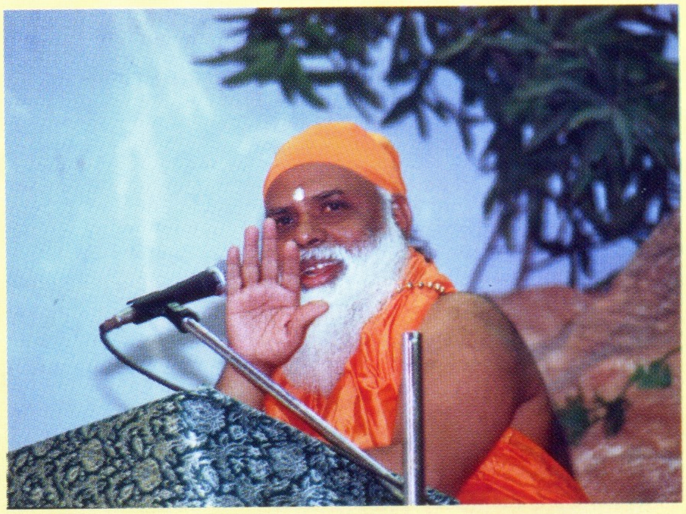

(20)

ఉన్న వెపుడూ బాధించవు
మనిషి మదిలో
ఉన్నవే వేధించును
ఏది ఉన్నా లేదు నష్టము
మదిలో ఉంటే లేదు లాభము
రాగద్వేషము లంతరించిన
ఏది ఉన్నా సుఖము చెడదు
ఉన్న వెపుడూ బాధించవు
మనిషి మదిలో
ఉన్నవే వేధించును

(21)

గీత తెలిసిన బ్రతుకు అమృతము
తెలియకుంటే
అంత మగును వింత జీవితము
గీత తుడుచును నొసటి రాత
గీత దింపును బ్రతుకు మోత
గీత నెపుడూ విడిచి పెట్టకు
ముక్తి నొసగును కృష్ణగీత
గీత తెలిసిన బ్రతుకు అమృతము
తెలియకుంటే
అంత మగును వింత జీవితము

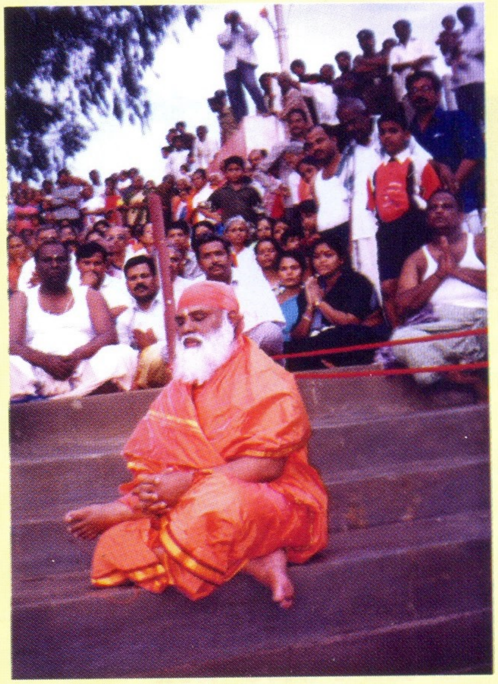

(22)

కర్మ లెపుడూ బంధించవు
వాస్తవానికి
కర్మఫలములు బాధించవు
కామ్య మెరుగని కర్మజాతము
కోర లుడిగిన పాము పగిది
అలల వోలె కలల వోలె
కరిగి పోవును కనుల ముందే
కర్మ లెపుడూ బంధించవు
వాస్తవానికి
కర్మఫలములు బాధించవు

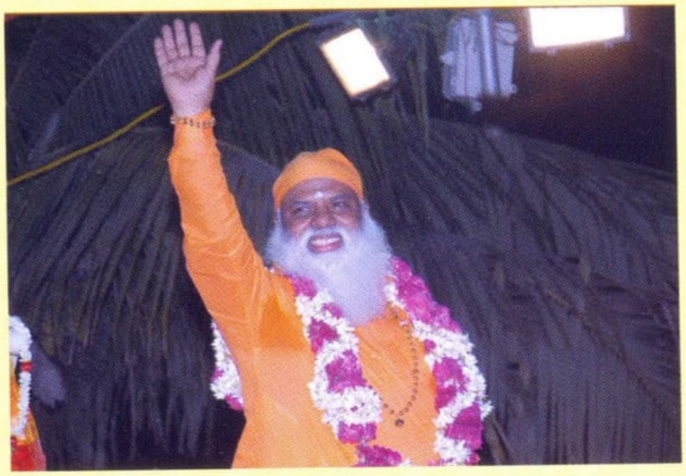

(23)

ఏది ఉన్నా నాది అనుకోకు
నీది కాని
దాని నెవ్వరు దోచుకోలేరు
నాది నాదని పలవరిస్తే
ఏది నీదిగ మిగలబోదు
ఏది ఉన్నా మమత వీడితే
నీది కానిది ఏది ఉండదు
ఏది ఉన్నా నాది అనుకోకు
నీది కాని
దాని నెవ్వరు దోచుకోలేరు

(24)

దోష వస్తువు జగతిలో లేదు
దోషముంటే
చూచువాని తీరులో ఉంది
ఏది దోషము? ఏది లోపము?
విశ్వమంతా బ్రహ్మమయము
పొరలు కరిగి తెరలు తొలగితే
దర్శనీయము దైవమహిమ
దోష వస్తువు జగతిలో లేదు
దోషముంటే
చూచువాని తీరులో ఉంది

(25)

ఏది భయము? ఎవరికి భయము?
వెలుగు పడితే
భయహేతువు భ్రాంతియే యగును
ఉన్న త్రాడు తెలియ నందున
లేని పాము బుసలు కొట్టును
భ్రాంతి తొలగిన భయము ఉండదు
సత్య మెరిగిన అభయ మగును
ఏది భయము? ఎవరికి భయము?
వెలుగు పడితే
భయహేతువు భ్రాంతియే యగును

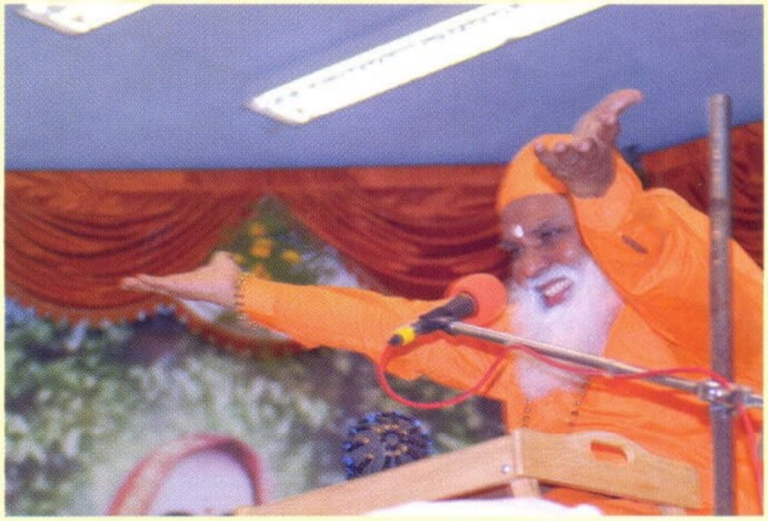

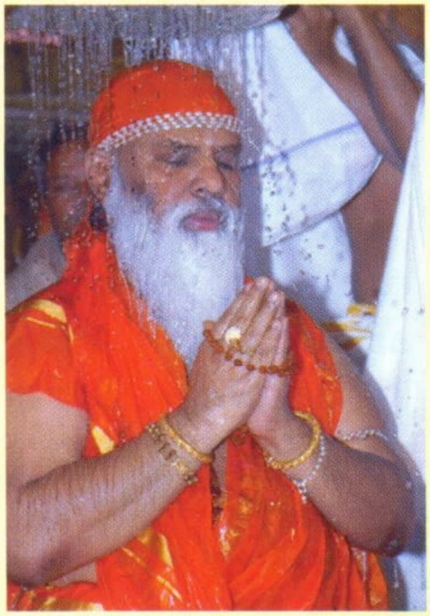

(26)

ఏది పరులు చేయకుండిన
అది నీకు సుఖమో
చేయకెన్నడు నీవు పరుల కది
మంచి చేసి మంచి చూచి
మంచి తోనే మైత్రి చేసి
మంచి పెరిగి మనసు కరిగి
మంచి మనిషిగ మహిమ నెరిగి
ఏది పరులు చేయకుండిన
అది నీకు సుఖమో
చేయకెన్నడు నీవు పరుల కది

(27)

కోరుచుందురు అందరు సుఖము
వాస్తవానికి
తెలియ దెవరికి సుఖము చిరునామా
విషయ మందున సుఖము లేదు
కాల మందున కలసిరాదు
బయట లేదు లోన రాదు
నీ స్వరూపమె పరమ సుఖము
కోరుచుందురు అందరు సుఖము
వాస్తవానికి
తెలియ దెవరికి సుఖము చిరునామా

(28)

ఏది ఎంతగ అనుభవించినను
తనివి తీరదు
తృప్తి ఉండదు మనసు చాలనదు
కలలు గన్నవి అంద వెపుడు
అందినా అవి ఉండ వెపుడు
జ్ఞాపకాలు విడిచి పెట్టవు
వ్యాపకాలు మరపు రావు
ఏది ఎంతగ అనుభవించినను
తనివి తీరదు
తృప్తి ఉండదు మనసు చాలనదు

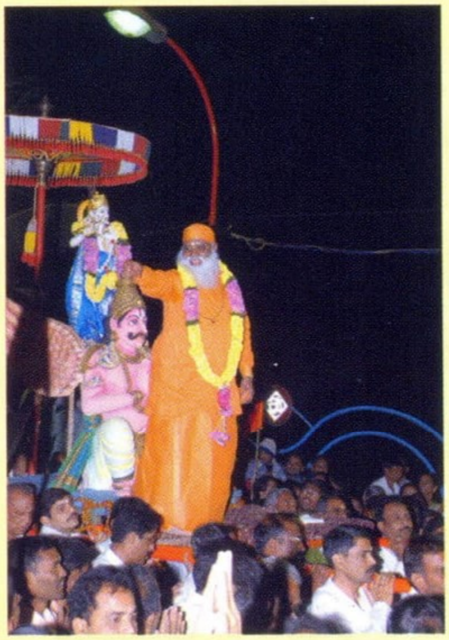

(29)

మనుగడంతా మాయ కార్యము
మర్మ మెరిగిన
బట్టబయలు మాయ మర్మములు
లేని దానిని తెచ్చి చూపును
ఉన్న దానిని మరుగు పరచును
మనిషి బ్రతుకును మార నివ్వదు
మోక్షతీరము చేర నివ్వదు
మనుగడంతా మాయ కార్యము
మర్మ మెరిగిన
బట్టబయలు మాయ మర్మములు

(30)

గుండెలో బడబాగ్ని లుండినా
సముద్ర జలము
చలువ నెపుడు వీడ లేదు
పిడుగులు తల మీద పడినా
విష నాగులు పడగ లెత్తినా
ప్రళయమే ముంచు కొచ్చిన
కలత చెందదు ఆత్మవిదుడు
గుండెలో బడబాగ్ని లుండినా
సముద్ర జలము
చలువ నెపుడు వీడలేదు

(31)

నామ స్మరణము ఎంతో హాయి
విస్మరణ జరిగితే
జీవి బ్రతుకు చీకటిరేయి
నామమే నడిపించు నావ
నామి చెంతకు సూటి త్రోవ
నమ్మి నామము నాశ్రయిస్తే
సొమ్ము చేయును వమ్ము చేయదు
నామ స్మరణము ఎంతో హాయి
విస్మరణ జరిగితే
జీవి బ్రతుకు చీకటిరేయి

(32)

పోయినోళ్ళ కొరకు ఏడవకు
తెలుసుకుంటే
శోక నిలిచే వారు ఎవ్వరు?
పోయినోళ్ళు తిరిగిరారు
ఉన్నవాళ్ళు పోకపోరు
ఆత్మ పోదు దేహ ముండదు
తత్త్వ మెరిగిన శోక ముండదు
పోయినోళ్ళ కొరకు ఏడవకు
తెలుసుకుంటే
శోక నిలిచే వారు ఎవ్వరు?

(33)

తల్లి రాదు బిడ్డ ఏడ్చినా
బొమ్మలిచ్చి
మభ్య పెట్టి ఏడ్పు నాపును
ఏది ఇచ్చిన తృప్తి చెందక
తల్లి కొరకే తల్లడిల్లిన
తల్లి వచ్చి ముద్దు లిడును
మార్గ మదియే దైవమైనా
తల్లి రాదు బిడ్డ ఏడ్చినా
బొమ్మలిచ్చి
మభ్య పెట్టి ఏడ్పు నాపును

(34)

బ్రతుకు లోన భయములే అన్నీ
ఎవరి నైనా
భయము వీడదు బ్రతికి నన్నాళ్ళు
ఎన్ని ఉన్నా భయము ఉండును
ఎవరు లేరని భయము ఉండును
వ్యాధి భయము మరణ భయము
భయము భయము బ్రతుకు భయము
బ్రతుకు లోన భయములే అన్నీ
ఎవరి నైనా
భయము వీడదు బ్రతికి నన్నాళ్ళు

(35)

నావలే జీవు లందరు
కాల కడలిలో
ఏ రేవు ఏ నావదో
పయన మైనవి నావలన్నీ
సుడులు ఏవో తెలిసి రాదు
నామమే చూపు తీరము
నడుపు వాడు నరుని సఖుడు
నావలే జీవు లందరు
కాల కడలిలో
ఏ రేవు ఏ నావదో

(36)

ఎవరి దేహము ఏమి తింటుందో
తెలియకున్నా
తినక పోతే దేహ ముండదు
ఎవరు ఏది ఎంత తినినా
పెరుగు దేహము తరుగు ప్రాణము
కడకు కాటికి చేరి నపుడు
భస్మమే ఏ కాయమైనా
ఎవరి దేహము ఏమి తింటుందో
తెలియకున్నా
తినక పోతే దేహ ముండదు

(37)

ఏది నష్టము? ఏది లాభము?
సత్య మెరిగితే
నష్ట మెరుగని లాభమే లేదు
ముందు కానిది వెనుక లేనిది
నడుమ ఉన్నది లాభమౌనా?
కాలమేదీ కనికరించదు
కారిపోవును ఉన్నవన్నీ
ఏది నష్టము? ఏది లాభము?
సత్య మెరిగితే
నష్ట మెరుగని లాభమే లేదు

(38)

ద్వంద్వములతో అంద ముండదు
ఎప్పుడైనా
ఆనందము ఏకమై వెలుగు
కష్టసుఖములు వెలుగునీడలు
ఏది ఎపుడో ఎంత వరకో
కష్ట మొచ్చిన కలత చెందకు
సుఖము లొచ్చిన సంతసించకు
ద్వంద్వములతో అంద ముండదు
ఎప్పుడైనా
ఆనందము ఏకమై వెలుగు

(39)

అహం భావము మేలుకోగానే
ఆ క్షణము లోనే
పవ్వళించును అంతరాత్మ
మిథ్య అయిన అహం భావము
కప్పివేయును అంతరాత్మను
అహం భావము అంతరించిన
ఆత్మ తేజము దివ్య మగును
అహం భావము మేలుకోగానే
ఆ క్షణము లోనే
పవ్వళించును అంతరాత్మ

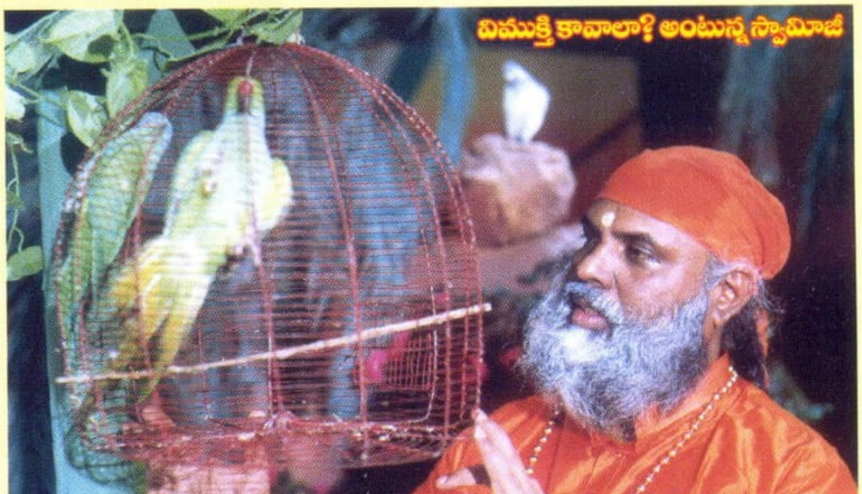

(40)

నమ్మవచ్చును దేని నైనా
ఆ నమ్మకము
నమ్మ దగినది ఔనా? కాదా?
సత్యమైతే నమ్ము టెందుకు
హేతు వేమిటి సత్య మనుటకు?
నిత్యమైనది ఆత్మ ఒకటే
జ్ఞానమే ప్రమాణ మగును
నమ్మవచ్చును దేని నైనా
ఆ నమ్మకము
నమ్మ దగినది ఔనా? కాదా?

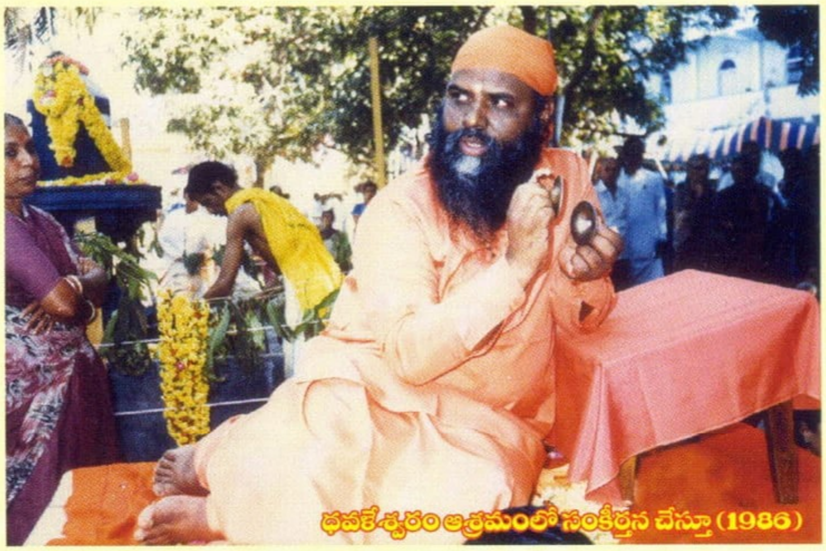
ధవళేశ్వరం ఆశ్రమంలో సంకీర్తన చేస్తూ (1986)

(41)

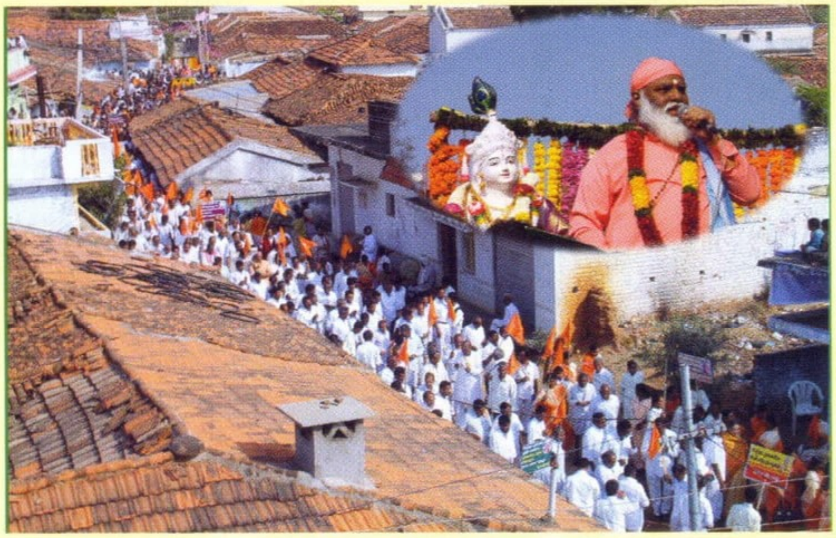

ఉన్న దానిని ఇచ్చు వారెవరు?
ఒకవేళ ఇస్తే
ఉన్నది అను జ్ఞానమును తప్ప
సత్యజ్ఞానము గురువు ఎరుగును
శిష్యుడైతే జ్ఞాన మబ్బును
గురుని కృపతో జన్మ సఫలము
తీర్చలేనిది గురువు ఋణము
ఉన్న దానిని ఇచ్చు వారెవరు?
ఒకవేళ ఇస్తే
ఉన్నది అను జ్ఞానమును తప్ప

(42)

'నేను - నేనని' అందు రందరు
ఆ 'నేను' ఏమిటో
తెలిసి పలికే వారు ఎందరు?
'నేను' ఎవరని అడిగి చూడు
మాయ మగును నేను అనునది
నేను పోయిన తాను మిగులును
తానే సత్యము తానే సర్వము
'నేను - నేనని' అందు రందరు
ఆ 'నేను' ఏమిటో
తెలిసి పలికే వారు ఎందరు?

(43)

మనిషి సృష్టించేది ఏముంది?
ఈ వింత జగతిలో
మనిషియే సృష్టింప బడినాడు
సృష్టి ఒక మాయ కార్యము
మనిషి బ్రతుకు స్వప్న తుల్యము
మేలుకొనిన స్వప్న ముండదు
మేలు తెలిసిన మాయ నిలవదు
మనిషి సృష్టించేది ఏముంది?
ఈ వింత జగతిలో
మనిషియే సృష్టింప బడినాడు

(44)

మాయ తత్త్వము తెలుసుకో జీవా!
సద్గురుని కృపతో
పారిపోవును క్షణములో మాయ
లేకనే కనిపించు పాము
లేకపోవును త్రాడు తెలిసిన
లేకనే నడిపించు మాయ
మాయ మగును మహిమ తెలిసిన
మాయ తత్త్వము తెలుసుకో జీవా!
సద్గురుని కృపతో
పారిపోవును క్షణములో మాయ

* * *

చైతన్య భజన మండలి - వెంకటగిరి

మొదటి లైనులో కూర్చున్న *3* వ వ్యక్తి శ్రీ స్వామీజీ,
4 వ వ్యక్తి - శ్రీ రేబాల లక్ష్మీ నరసారెడ్డి,
5 వ వ్యక్తి - శ్రీ పెరుంబుదూరు వెంకట నరసయ్య - శ్రీ స్వామీజీ జ్యేష్ఠ భ్రాత
2వ లైనులో *5* వ వ్యక్తి - శ్రీ ఎస్.సూరిబాబు, ఎమ్.ఎ., ఎమ్.ఎ., ఎమ్.ఎ., ఎమ్.ఎ.,ఎమ్.ఇ.డి.- పూజ్య స్వామీజీ తమ్ముడు.

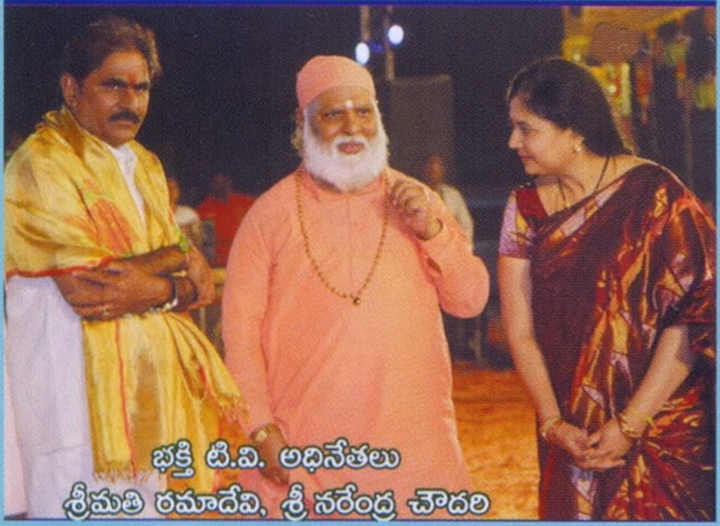

భక్తి టి.వి. అధినేతలు
శ్రీమతి రమాదేవి, శ్రీ నరేంద్ర చౌదరి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నారా చంద్రబాబు నాయుడు

శ్రీ నిరంజన్, ఛైర్మెన్, బ్యాక్‌వర్డ్ కమ్యూనిటి

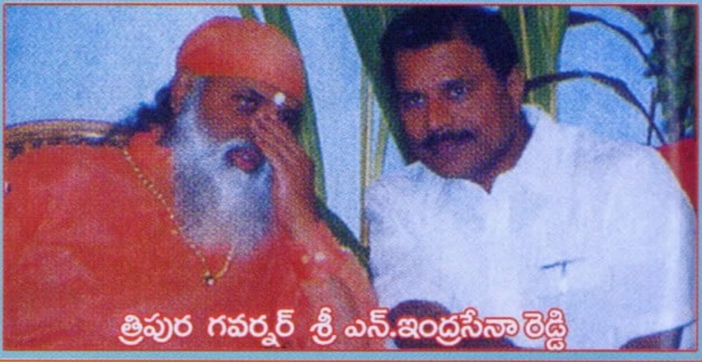

త్రిపుర గవర్నర్ శ్రీ ఎన్.ఇంద్రసేనా రెడ్డి

KRISHNA CHANDRA

Swami Sundara Chaitanyananda

To bring light into the dark world of ignorance
To usher in joy among the dull and dreary lives
To drive away the darkness of fear and care
To relieve our burdens and release our bondage
The Lord was born!
An embodiment of knowledge and bliss
And the crowning grace of humanity
By His radiance is everything radiant here
And by His light do the sun and stars shine bright.
Let us all, therefore, unite our hearts in prayer
To invite the Lord into our lives and invoke His grace
When at last He answers our prayers
And really comes into our lives,
What shall we offer at His lotus feet?
Nothing more, nothing less
But our own self!

A FLOWER TO THEE, MY LORD

Swami Sundara Chaitanyananda

O Lord of blisssful energy!

You have made your lotus-feet ever rest in my heart.

How can I voice the marvel of your Divine Presence?

Your love for me has been indescribable.

Let my heart melt and my eyes rain in your love.

O Granter of boons and bliss!

I beg of you for no new boons
But to let me see my acts
In the light of your Grace.

O Benevolent Bestower of liberation!

Even from my playful boyhood,

I have been living a life of surrender at your feet

Without the least stain of selfishness.

You know me all through
Yet, why do you not answer my prayers?

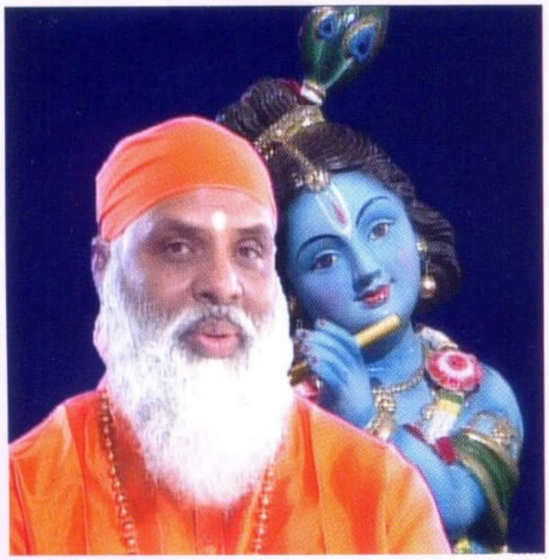

O Lord of the universe!

Light the lamp of wisdom in my mind so that
I may see you in the innermost recesses of my heart.
Let me have no other shelter in this world
Except your holy feet.

O Author of the world-play!

Be pleased to wear my garland of songs

Make me an instrument of your Divine Voice

Let my mind be offered to you as a flower

I worship thee; I praise thee; I adore thee!

May this flower be yours.

AT THE LOTUS FEET OF RAMACHANDRA

An echo from the heart-cave

Swami Sundara Chaitanyananda

Dharma and Satya constitute thy name,
Dharmavatara Ram of great fame!
Incarnated thyself on this vast earth
To ease her burden and bestow her mirth.

Effulgent Self in the cave of my heart!
Thou hast installed me in this divine cart,
Prostrations unto thee, O Kousalya's treasure!
Salutations unto thee, O Sita's pleasure!

Thou art the brilliant presence that lives and loves
By thy supreme grace the whole creation moves
Thou hast smoothly released me from life's cage
And enabled me to go on this sacred pilgrimage.

Let me now behold thee, O light of sight!
Let me bathe in thee, O Divine light!
Let me serve thee, O Eternal might!
Let me abide in thee, O Beatific Delight!

Where the ruler is the radiant Ram,
There findeth no place the virulent Kam,
Thy single minded devotee I am,
Let me breathe my last singing Ram, Sita Ram!

HOMAGE TO PANDURANGA VITHAL

An echo from the heart-cave

Swami Sundara Chaitanyananda

My tongue is stupefied before thy splendour,
My thoughts are silenced before thee, All-wonder,
My heart melts in thy divine vision
As I look up at thy beaming face O Vithal!

Thy mysterious magic touch transformed me,
Thy enticing sweet looks freed me,
Thy glory manifests in the sacred Chandrabhaga
Which in toto eradicates men's bhoga and raga.

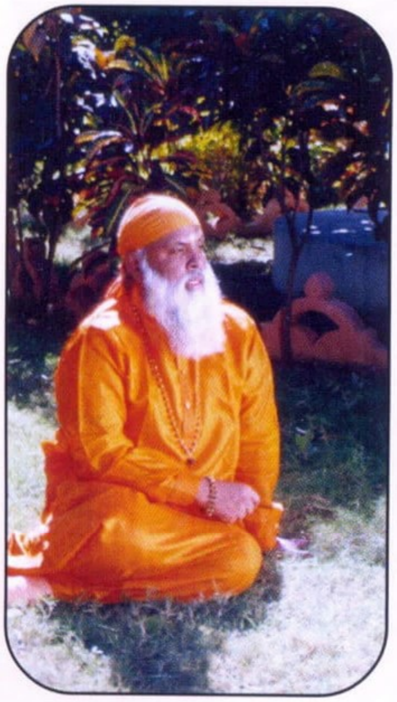

Thy grace kindled in me Divine Oneness
And filled me with ecstatic bliss and pure inner peace,
O Universal Witness! O self-effulgent Sun!
Thou art peerless O Gracious One!

Hail, hail unto thee O Living Presence!
Hail, hail O Bheema's Resonance!
All hail unto thee O Eternal Vithal!
Hail, hail the light Divine that shines in this mortal being.

MURMUR IN MOTHER'S LAP

An echo from the heart-cave

Swami Sundara Chaitanyananda

Thou art the Mother of all, O Sreedevi!
Who removes mundane afflictions heavy.
Thou art the loving Consort of Hari,
Who eradicates in men their worry.

Thou art the daughter of Ocean-God,
Thou art the reliever of the distressed,
Thou art the an ocean of mercy
To those who solely take refuge in thee!

How can I worship Thee, O kind Mother?
As no flower of virtue hath bloomed in me!
How can I wash Thy lotus feet?
For no single tear of love can drop from my eyes!

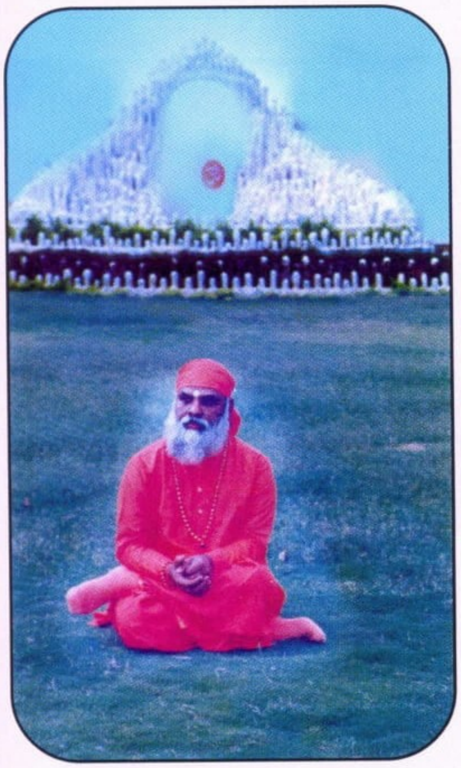

As a buzzing bee flies from flower to flower
Do I run among fleeting objects for pleasure
Let Thy service be my sole aim
And world peace be my true goal.

Thou art the sound 'OM' that hideth in the silence,
Thou art the Absolute that abideth in the Consciousness,
Thou appearest as many to the baffled mind,
Thou art the only One to the conscious being.

THE DIVINE FUSION

{Excerpts from Pujya Swamiji's message to Lasya Priya Academy of Indian Dances and Centre for Higher Learning and Research - Hyderabad on the occasion of a three-day festival of Yakshaganas held on 22nd, 23rd and 24th of December 2002 at Ravindra Bharati, Hyderabad}

Art is celestial and divine and on that account it is eternal; and *lasya* or dance is an expression of Siva, the divinity in man. As earth in space revolves around the sun and receives light from it, so does art revolve around Siva, the Absolute Truth, and thus drawing inspiration from Him strive to express His beauty to mankind. It is through art and spirituality that divinity reveals itself in all its splendour and glory. Spirituality and art are hence, bound together by an invisible and inextricable link, that is Siva.

Siva is all that exists

Siva is Sakti, Satya and Sundara

Siva makes Sakti fruitful and

Sakti makes Siva beautiful.

Siva and Sakti have not merged into one

But are one in name and form as

Arthanariswara.

Nataraja! Nartana Sundara!

Lasya Priya! O Lord of Natya!

Our salutations unto thee!

All glory unto thee!

ॐ Swami Sundara Chaitanya

PRAYERS IN THE LANGUAGE OF FLOWERS

Swami Sundara Chaitanyananda

We drag our lives on in countless births
Joined together with links of pain and pleasure
Albeit, there are fleeting gleams of gladness
But like woodland brooks that cross a sunlit spot.

The world is all in a turmoil
It boils like a pot of lentils
And men of the world are torn asunder
By eternal strifes and discords.

The youth of today are reeling headlong
In luxury and sensuality
With outbreaks of anger, anxiety,
Bitterness and unreasoning rage.

Now,
May we all walk hand in hand
In the golden light of spirituality
Admiring the brilliance of the rising sun
Kindling flames of love and purity.

May the dark years of pain and agony
Be swept away like crumbling ashes
May our fears and doubts give way
Like rivulets flowing from snow-covered peaks.

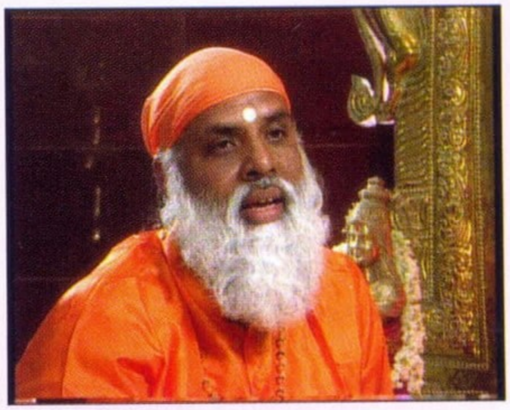

May love spring in every heart
Like silver fountain in a golden lake
May desires be swept away from the mind
Like wind-blown leaves from a desolate island.

Love alone has access
To the inmost recesses of the heart
For love is among the sublimest and
Most ennobling sensations of the soul.

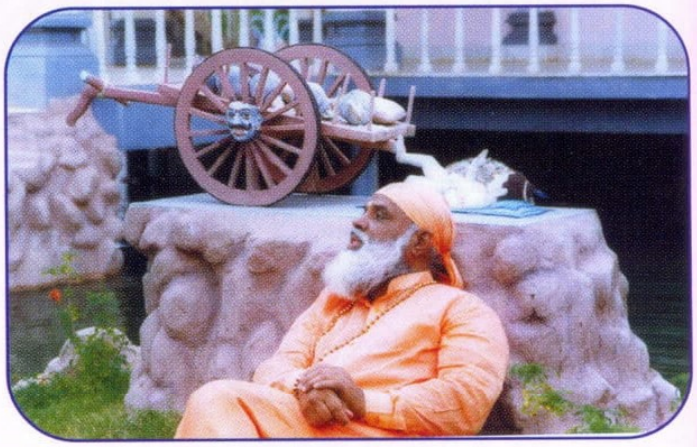

Let the mind be silent
Like the deep blue sea
Let the intellect shine bright
Like the immortal sun in the sky.

May our sighs and pleas for peace
Soar to the sky like a flight of white-winged clouds
May our ego leap down crestfallen
Like the torrent from the icy mountains.

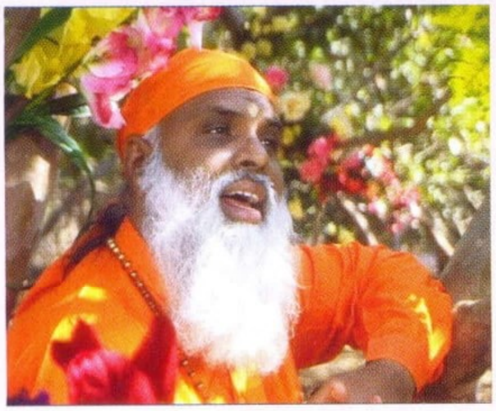

May our prayers reach the Almighty
Like towers rising at sunset
May the stars in the sky speak to us
The divine messages of eternity.

Gnana, like the veiled future shines before us
As a vision of promise
Agnana, like the terrible past lay afar
Like a dream left behind in the night.

Are not flowers the stars of the earth?
And are not stars the flowers of heaven?
Here, a singing rose
There, a whispering lily
These have been my writings
That worshipped the Lord.

I string them now into a garland
And adorn His lotus feet
Blessed are we who embrace His feet
For the garland is now around our neck!

WHISPERS OF THE WIND

Swami Sundara Chaitanyananda

Ever trying and ever failing
Giving and gaining, winning and losing
Man dies and fades into oblivion.
But his honourable thoughts and deeds
Having something to do and something to live for,
Burn bright like stars; illumining the paths of men
Forever after his death on earth.

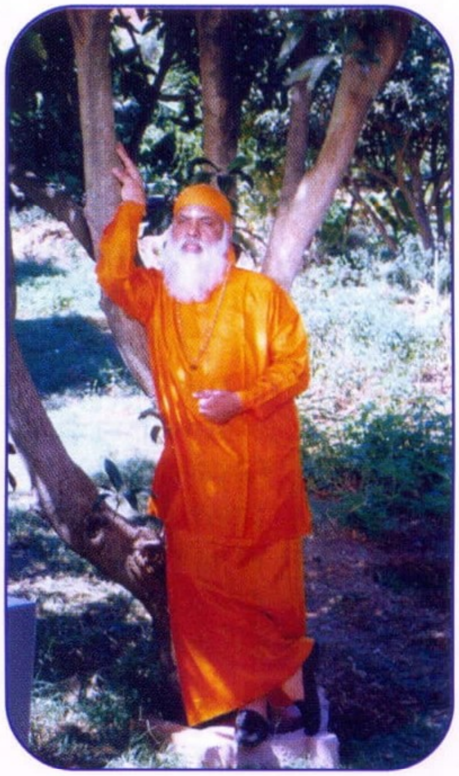

An oak sways with the wings of boughs
A rose dances with the wings of petals
A bird flies over hills and dales
With the feathery wings of joy and hope.

Dawn and dusk are the wings of the day
Life and death are the wings of eternity.
Voices of the past and the distant lands
are the wings of the wind,
Which by murmuring sounds that soothe and bless
help us to soar to heights divine.
Thoughts and words of a poet, tender and soft
are the wings of the soul,
Which by their depth of wisdom, wit and vision
bring us glory, honour and worth.

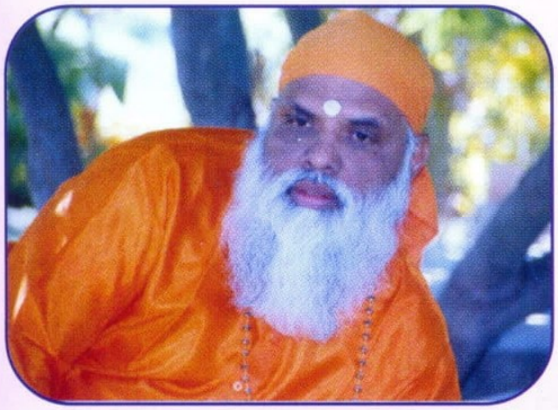

Let us be silent my brothers!
That we may hear the whispers of the wind
Wrapped in the sweetest and simplest sounds.
The wind carries with it the greatest truth -
'Let him, who would move the world,
First move himself'.
Wind blows unseen but never unaccepted
Idle breeze plays upon our heart-strings
Sweet melodies with sweet pleasure.
It pours into us peace-breathing music
That washes away from the soul
The dust of everyday life.

At night, when darkness veils the world,
Whistling through the rustling leaves
And dancing with the sparkling waves
That glitter like diamonds under the starlit sky,
The wind breaks the silence of the midnight hour
Murmuring to us the serene beauty of nature.

When the dusk of evening gathers on life
And the shadows of twilight grow broader and deeper,
When past disappointments sit heavy on our heart
And clouds of melancholy cast shadows all around
On the wings of lonely musings and solitary prayers
We mount to the sky of infinity.

Deeds are seeds of fate sown here on earth
That bring forth their harvest far away in eternity.
But to have the harvest then
We have to sow the seed now.

Give us pure lives and honest hearts
That we may ask ourselves:
What will I be? What will I do?
And as the seed by planting is multiplied,
So do our joys multiply by good deeds, a thousand fold.

No form, no colour, no length, no breadth
O Saviour of mankind! O Lover of humanity!
Essence of life and the all-pervading presence!
We call upon you pouring out our love,
Not to come and go away but to live and abide with us.

You are in us, as the very breath of life
And yet, high above and far beyond us.
Awaken our souls, lift them high,
Wing them with desires, noble and lofty.

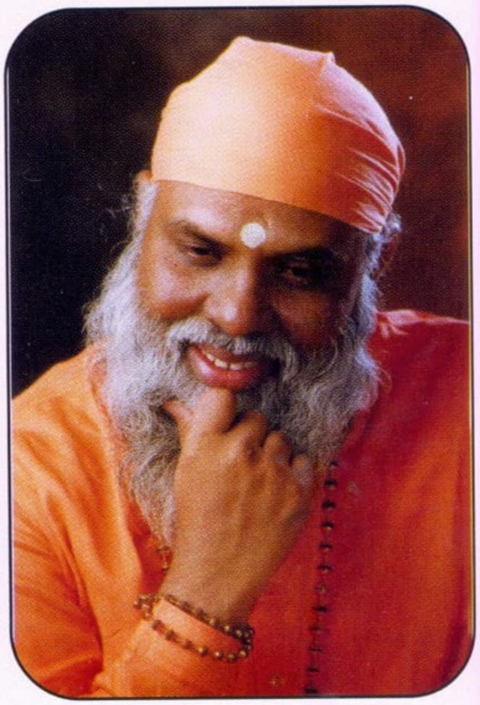

Biting north winds, soothing south winds,
High east winds, light west winds,
Dreary summer winds, weary autumn winds,
Cold winter winds, soft monsoon winds.
Blow in gusts, blow in gales
Clear away the fog of vanity,
Blow away the clouds of disparity.

We are wandering in the wilderness
Like nature's unacknowledged guests
Refresh us as night refreshes the day
Revive us as the day revives the world.

PEARLS OF WISDOM

Swami Sundara Chaitanyananda

1. Love is like a flower. Its beauty and fragrance make life a garden of delight.

2. Whether to be driven out like a noisy crow or called in like a nightingale is left to us. After all, the world too has its choices.

3. Life is brief. Whoever deems it precious will not squander time; for time is what life is made of.

4. An eye to which blue seems yellow is a jaundiced eye. Of what use are eyes that are beautiful but blind to truth?

5. There are some people who in the beginning win our hearts and later wring our hearts.

6. Literacy is not the end of education. The end of education is to make man high, lofty and noble.

7. In meditation thought is not cut and thrown out of us like scrap. It just melts in us and vanishes without even our being conscious of it.

8. Teachers who can truly inspire mankind also roar, not like lions but like the clouds that melt and shower to quench the thirst of ardent seekers and drench them in the rain of their supreme love.

9. A seeker of pleasures can never have peace but a seeker of God has both pleasure and peace.

10. Education means knowledge, learning, understanding and enlightenment.

ఆసక్తికరమైన లేఖ

{అమెరికా లోని డెట్రాయిట్‌లో 9-10-1998 నుండి 15-10-1998 వరకు పూజ్య స్వామీజీ నిర్వహించిన 137 వ జ్ఞానయజ్ఞంలో (ఉదయం: సాధన పంచకము, సాయంత్రం: శ్రీమద్రామాయణము - సుందరకాండ) సమాపనోత్సవంలో పూజ్య స్వామీజీ స్వహస్తాలతో వ్రాసిన లేఖను ముద్రించి, భక్తులకు యజ్ఞప్రసాదంగా పంచడం జరిగింది. ఆ ప్రతిని యథాతథంగా అందిస్తున్నాము}

ॐ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

The Spirit of Service

My dear Children of Immortal Bliss!

Om.... Om.... Om.

We are the children of the ancient Rishis whose daily prayer said SARVE JANAAH SUKHINO BHAVANTU — may happiness be unto all.

We are the children of those great sages who sat down amidst mountains and rivers, under the cool shades of trees and in that atmosphere of peace and tranquility made their young children probe into the reality of the world around them.

Circumstances and surroundings keep changing. Things will not always be in our favour. Our friends, relatives and the whole world for that matter will be taken away from us oneday. We do not know when our last breath will be and when our heart will cease to beat. This is the fact about life which we can neither alter nor escape but accept as inevitable.

Today, we have forgotten the art of living. We do not know what real happiness is, where to find it and how. We have fallen into an abyss of ignorance where we see the truth as false and Vice Versa.

Now, each one has to think and see for himself if this is where he stands. But the sad fact is that we never really think of ourselves. We always think about what people think of us. Actually, therefore, it is not the people that hurt us. All this comes under the private interests of a person. To learn that one should not be lost in one's personal interests one needs to have some knowledge about the truth.

Each individual in this world is united with his fellow-beings in one way or the other. Our personal interests may apparently seem to be of utmost importance to us. But if the fulfilment of our interests brings unhappiness to others then such a fulfilment can never bring us real happiness.

We often see this happen in sports. We see a tennis champion hugging his or her friends and fans jubilantly. He is all smiles then. But when it comes to shaking hands with the loser we see his or her face shrink. Though his victory brought him joy the fact that his victory is the cause of the loser's sorrow makes the Victor of the game sad. Such facts are known only to depth Psychology.

You cannot be happy unless everyone else in this world is happy. We will come to know of this fact only when we learn the truth about ourselves and our relationship with this world and not until then.

Today, those who do not know the essentials of religion speak loudly about it. Those who do not even know the meaning of peace cry out for world-peace.

Man is travelling faster than sound and is exploring the space. But has he ever troubled to explore himself? He is conquering space. He has not learnt to conquer himself.

Today we are all groaning with broken hearts shattered brains, and boiling emotions of hatred, jealousy and malice. We have all become slaves to ego and selfishness.

Now, this must all come to an end. Our young men and women must lower the final curtain. This is my message to you all. We must realize that each

of us, must live for the sake of all others. Only then can we build a healthy society and grow towards a prosperous and peaceful life.

Fragrance in flowers is natural and so is sweetness in honey and coolness in water. They are all Nature's bounty born out of her love for humanity. To give and serve man is Nature's only wish and hence she remains the eternal companion of man. But why speak of eternity? What about the common bath soap, the little thing that lasts only for a few days? Does it not lavish every bit of itself on man? Cleaning our bodies and giving us fragrance does it not dissolve into nothingness yet, as long as it lives how useful and delightful it makes itself to us!

Caring not for your waning self,
Washing dirt and lending scent
you grow smaller day by day:
Noble Soap! you truly live before you die,
For you have known the Spirit of Service.

Dear friends! A lamp is a lamp so long as it gives light. Never fearing its extinction it burns away in the very joy of giving light. It is this sense of sacrifice and self-denial that lends brilliance even to our lives. He who fears his end can never live for others.

We keep rubbing the soap making it smaller and smaller till it is all used up. Does the poor thing ever try to save or preserve itself? No, nor does it get soiled by people's dirt. With no fear of melting away it scatters fragrance to the last bit. Care and self-interest mar the beauty of our services.

you must not just serve but be cheerful and pleasant while doing so. A heart that overflows with love and service will always be cheerful.
Be like the lovable little bath soap that retains its charm for life — ever giving and never losing.
Be thankful that God has made you serviceable to Him and profitable to others.
Find happiness in your path the path of service.
Radiate joy and lasting delight to one and all around you.
I pray to Almighty Lord to shower His blessings on all of us.

137th Gyana yagna
12-10-98
Detroit
Michigan
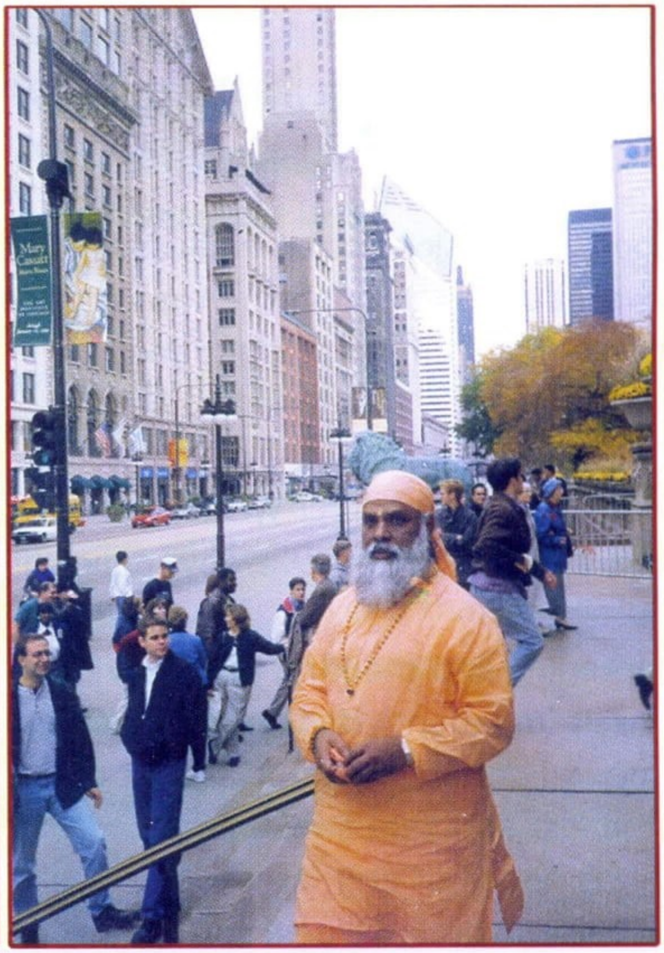
With Prem & Om
yours in the Lord
Swami Sundara Chaitanyananda